

מסורת הש"ס

(א) סגורין מר (ב) ימות מר
(ג) מוסר לו ויפך (ד) לקח ד
(ה) שבת פס. פים לקח יל חולין
(ו) יומא פ (ז) ופסל (ח) תמחל
(ט) רפח מר (י) שטמטמ טר
(יא) מר מר נחמל (יב) בית מר
(יג) יל לו שפיר (יד) פ (טו)
(טז) פסל (יז) לקח ד (יח) סגורין
(יט) פ (כ) פסל (כא) תמחל וק סל
(כב) דר פ

מוספות הרא"ש

[illegible][illegible]

הבא כשהתורה לינשא הוצאה
הוא יוצאה מכלל התורה זו
כיד להנשא ולא קנני התורה
במותר לעשות: טעם הארץ פרו
אחי וזה הא בהדיא אמרין לי
דהתם מבעמך דריש רמסמע
ואתה תיפוק ליה משום זבה

ה. היחיד על פיהן: פטור.

הערות

[illegible]

ו' חלב בשומן ואכלו חייב מילתא דפשיטא ל' שחלב מותר ותתחלף לו בשומן ואכלו מה' על פיהם למה לי' אלא לאתויי הורו ב' ב' על פיהם הוא דפטור דלא תתחלף לו חלב' ש' שונג על פיהם מאי' לאו שונג על פיהם ה' ונג' או על פיהם כפלוגתא הורו ב' ד' שחלב' אמר ר' חייב מיתבי' ימעס' הארץ בעשותה' (דף) הורו הוא אומר אשר לא תעשיתה בשנה' יציתו אינו מכבי' קרבן על שגגתו ואם איתא' ה' ל' דינא הדרי' כרו והוא נמי' הדר ביה' ש' יב' צבור מ"ט' אמר ר' בשנה' יעד' שיהו' כול' הני' בשלמא' רישא' ילאו' ו' אף' זו קתני' אלא' תוספות

ג' ע"ג כוה"ל, מצאתי תוס' בתי"ע על מס' חוריות והעתקתים ולדפוס אצל
הלוי ומנחת אליהו. ובחיות שמציאתן נעלם מעיני כלל וסמיך בשרם

הוספות

פ' ט' שנת (ג'צ"ב קל): אין לחדן לחדן
 משהם שחוקים כסבין שחורין כן
 משהם היה קלם משהם דע שחוק
 דלחלם לחלום דבר מה שחוק
 ריש שחוקין לחדן לחלם חסלת
 ורבינו דאמר חוקי קרוב ויחן לחן
 דוקא על פיסה: שחוקי חוקי קרוב
 דוקא על פיסה: דע שחוקי חוקי
 שחוקין לחלם ויחן לחן

מקלט הארץ מיקור תולה ביד אלקא מיקור תולה בדעת ביד אלא בא
משה עצמה ומה ש' ללמוד לא מיקורא הוואה עד שפרשו מיתר הש
[יטון] הוואה היה דוקא עד שיוזר לעשות ולחכי' גוא ברישא הוואה ביד ו
כל על הארץ וחקי' הרמיה דיל אי' (עם) (עם) הארץ קצתה עמ' (ארץ)
[מקלט הארץ] דלאו ככלל עם הארץ הוא כדדריש' (בימות) כל' דש' (ש')
[דריש] מיתר' משה' ש'טא ש'טא משה' אלא דאי' יסמ' הארץ' מיקוט' א
כל' פאק' אכ' כמ' ביד' יוחנן' כל' מיתר' דיל' לכו' חזי' הווא' וזו' וזו'

ב.

עין משפט
גר מצודה

א ו מתי פייב מוהל' שגנות ה' א
 סתם עשין רח:
 ב מתי' שס פייב ה' א ו ה' א
 סתם עש:
 ג מתי' שס פייב ה' א ו פ' יג ה' א
 סתם עש:
 ד מתי' פייב מוהל' מוחרס ה' א
 סתם לאדון קאב:
 ה מתי' פייב מוהל' שגנות ה' א
 סתם עשין רח:
 ו מתי' שס פייב ה' א ו פ' יג מוהל'
 מוחרס הקרנינו הלכס ד:
 ז ו מתי' פייב מוהל' שגנות ה' א
 סתם עשין רח:

תורה אור השלם

ואם נפש אחת תחטא בשגגה
חטב וארץ כעשלה אחת ממוצות
אשר לא תעשקה ואשם:
והדוד אליו חטאתו אשר חטא
הביא קרבנו שערית עוים תמיתה
קבה על חטאתו אשר חטא:
ויקרא ד כז כח

סוף דש"י

[illegible]

רבינו חננאל

[illegible]

התורה דע שאמרן בר אמי ולימא
 דתני חייבין אמאי אפטרן ביד ותו
 אדאנת מבייב (דף ט:). שאין
 דתני חייבין ליתני אפטרן חייבין.
 במספרין גמיה (דף ט:). תני סתמא
 חייב ביד שנגני ועשו כל הקהל
 שנגני מבאיין סו רזו מדאוקסא
 לקמן הדיא דתמיא רזו מבאיין על
 דיהוה ברבנן. ריש מי שפיש (אמר)
 דארסן שטאל איד ביה רזו
 חייבין. ביד למדי רזו מבאיין ביד

ה' ר"ל דוק ידע ג"כ שאין חסמה נגד
ה' ואינו נרץ לפתוע להם: (ב) אולי צ"ל
ידיהם כסד הקסל: (ג) חסד כאן וע'
קמן ד' ה' ע"א: